

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: [REDACTED]
Датум: 12.09.2016. године
Београд

Високи савет судства, у саставу Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Мирољуб Томић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде, Петар Петровић, председник Одбора за правосудје, државну управу и локалну самоуправу и проф. др Милан Шкулић, изборни члан из реда професора Правног факултета, на основу члана 13. став 1. алинеја 11. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91. и 98. Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15 и 106/15), чланова 37. 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр. 41/2015), и члана 7. став 1. тачка 5. Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр. 29/13 и 4/16), одлучујући о изјављеној жалби Дисциплинског тужиоца Високог савета судства против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства број [REDACTED] од 20.05.2016. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 17.09.2016. године, донео је једногласно

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба Дисциплинског тужиоца Високог савета судства и **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број [REDACTED] од 20.05.2016. године, тако што се **усваја** предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 18.03.2016. године, против [REDACTED] године у Београду, од оца [REDACTED]

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

- због тога што је:

у периоду од 03.02.2015. године до 29.01.2016. године, када је Дисциплински тужилац сачинио службену белешку о увиду у предмет, поступајући као [REDACTED] предмету из парничне материје [REDACTED] тако што након што је [REDACTED] године, поднео и лично потписао тужбу за развод брака са предлогом са одређивање привремене мере и уз тужбу приложио пуномоћје за заступање издато [REDACTED], на рочишту 03.02.2015. године када су били и присутни и тужилац лично и адвокат [REDACTED] ускратио адвокату [REDACTED] могућност да заступа тужиоца до достављања специјалног пуномоћја за заступање, иако је тужилац био лично присутан, а од 17.03.2015. године, када је адвокат [REDACTED] изјавио жалбу на првостепену одлуку [REDACTED] године, па до сачињавања службене белешке Дисциплинског тужиоца 29.01.2016. године, није предузео ни једну радњу ради оцене дозвољености жалбе, нити је жалбу проследио другостепеном суду на одлуку, на који начин је одуговлачио поступак одлучивања о правном леку адвоката [REDACTED]

-чиме је извршио дисциплинске прекршаје неоправдано одуговлачење поступака и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленим у суду, из члана 90. став 1. алинеје 7. и 9. Закона о судијама, па му Високи савет судства применом наведеног законског прописа и на основу члана 91. Закона о судијама и члана 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова **ИЗРИЧЕ ДИСЦИПЛИНСКУ САНКЦИЈУ**

-умањење плате у износу од 20% за период од 3 (три) месеца, почев од правноснажности решења.

Образложење

Предлогом за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED] од 18.03.2016. године, покренут је дисциплински поступак по дисциплинској пријави [REDACTED] адвоката из [REDACTED] против судије [REDACTED] због дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно

поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду прописаних одредбом члана 90. став 1. алинеја 7. и 9. Закона о судијама.

Дисциплинска комисија, по спроведном дисциплинском поступку решењем број: [REDACTED] 20.05.2016. године, одбила предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: 116-04-000-172015-0 од 25.03.2016. године, против судије [REDACTED] да је у периоду од 03.02.2015. године до 29.01.2016. године, када је Дисциплински тужилац сачинио службену белешку о увиду у предмет, поступајући као судија [REDACTED] у предмету из парничне материје – породичних односа [REDACTED] неоправдано одуговлачио поступак и очигледно некоректно поступао према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду, тако што након што је тужилац [REDACTED] године, поднео и лично потписао тужбу за развод брака са предлогом са одређивање привремене мере и уз тужбу приложио пуномоћје за заступање издато адвокату [REDACTED] на рочишту 03.02.2015. године, када су били присутни тужилац лично и адвокат [REDACTED] ускратио адвокату [REDACTED] могућност да заступа тужиоца до достављања специјалног пуномоћја за заступање, иако је тужилац био присутан а од 17.03.2015. године, када је адвокат [REDACTED] изјавио жалбу на првостепену одлуку [REDACTED] године, до сачињавања службене белешке Дисциплинског тужиоца 29.01.2016. године, није предузео ни једну радњу ради оцене дозвољености жалбе нити је жалбу проследио другостепеном суду на одлуку на који начин је одуговлачио поступак одлучивања о правном леку адвоката [REDACTED]

-чиме би извршио дисциплински прекршај неоправдано одуговлачења поступка из члана 90. став 1. алинеја 7. Закона о судијама и дисциплински прекршај очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90. став 1. алинеја 9. Закона о судијама.

Против решења Дисциплинске комисије, Дисциплински тужилац је благовремено изјавио жалбу.

Дисциплински тужилац решење Дисциплинске комисије побија због: погрешног и непотпуног утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

У жалби Дисциплински тужилац наводи да је одлука Дисциплинске комисије последица погрешне оцене изведених доказа који су од стране комисије цењени парцијално, пропуштајући да се исти оцене у целини и у вези са свим изведеним доказима, због чега је чињенично стање непотпуно и погрешно утврђено. Дисциплинска комисија је пропустила да сагледа дисциплинске прекршаје у континуитету поступања пријављеног судије у предмету [REDACTED] Као резултат овакве оцене доказа, Дисциплинска комисија изводи и погрешан закључак да је радњама предузетима у поступку [REDACTED] пријављени судија заузео правни став изнео правно схватање због којег не може да буде изложен дисциплинској одговорности, да није учинио дисциплинске прекршаје који му се стављају на терет. Имајући у виду ток поступка у предмету [REDACTED] чињеницу да су на рочишту 13.11.2014. године, парничне странке тражиле одлагање рочишта због недоласка адвоката, да је пријављени судија позвао

адвоката [REDACTED] на рочиште заказано за 13.11.2014. године, за 22.01.2015. године, то је позивањем адвоката [REDACTED] судија заузео правни став да је адвокат [REDACTED] пуномоћник тужиоца. Стога накнадно на рочишту 03.02.2015. године, ускраћивање адвокату [REDACTED] да заступа странку не представља, како то Дисциплинска комисија закључује заузимањем правног става, већ некоректно поступање пријављеног судије према адвокату [REDACTED] који је један од учесника у судском поступку, а што се накнадно продужило и неодлучивањем у примереном року о жалби који је 17.03.2015. године, изјавио адвокат [REDACTED]. Даље у жалби се наводи да као што судија има право на изношење свог правног става, то и адвокат [REDACTED] има право да се о његовој жалби одлучи у кратком року и да се омогући двостепеност поступка и преиспитивање првостепене судске одлуке, што је међутим, изостало с обзиром да до сачињавања службене белешке Дисциплинског тужиоца 29.01.2016. године, пријављени судија није предузео ни једну радњу ради оцене дозвољености жалбе, нити је жалбу проследио другостепеном суду на одлуку, на који начин је одуговлачио поступак одлучивања о правном леку изјављеном од стране адвоката [REDACTED]. Дисциплинска комисија је у склопу свега изнетог, пропустила да цени постојање дисциплинских прекршаја наведених у предлогу за вођење дисциплинског поступка, већ је парцијално ценила радње пријављеног судије, које чак и када се одвојено посматрају не могу представљати изношење правног става и искључивање дисциплинске одговорности пријављеног судије. Чињеница да је 29.09.2015. године, сачињена службена белешка коју је потписао лично тужилац [REDACTED] и председник већа – судија [REDACTED], у којој је констатовано да је тужилац изјавио да повлачи своје пуномоћје за заступање адвоката [REDACTED] не искључује дисциплинску одговорност пријављеног судије, јер из утврђеног произилази да својим радњама на начин описан у предлогу за вођење дисциплинског поступка дошло до некоректног поступања пријављеног судија према адвокату [REDACTED] а наводи из ожалбеног решења да поступањем судије није угрожен ни један интерес тужиоца [REDACTED] као странке у поступку, такође није од утицаја јер се ради о елементима некоректног поступања према адвокату [REDACTED] и о неспредузимању радњи у дужем временском периоду ради оцене дозвољености жалбе адвокат [REDACTED] и упућивање жалбе другостепеном органу који би се изјаснио у односу на правилност доношења првостепене одлуке.

Дисциплински тужилац је у жалби предложио да Високи савет судства преиначи решење Дисциплинске комисије и судију [REDACTED] огласи одговорним и за дисциплинске прекршаје из члана 90. став 1. алинеја 7. и 9. Закона о судијама и судији изрекне одговарајућу дисциплинску санкцију.

Високи савет судства је о поднетој жалби Дисциплинског тужиоца Високог савета судства одлучивао у смислу одредби члана 13. став 1. алинеја 11. Закона о Високом савету судства, члана 98. Закона о судијама, као и члана 37. и 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је нашао да је поднета жалба основана и преиначио решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: [REDACTED] од 17.03.2016. године, тако што је усвојио предлог за

вођење дисциплинског поступка, Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: [REDACTED], 18.03.2016. године против [REDACTED] судије [REDACTED] [REDACTED] огласио одговорним због тога што је на начин како је то описао, диспозитиву решења учинио дисциплинске прекршаје неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду, из члана 90. став 1. алинеје 7. и 9. Закона о судијама и изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 20% за период од три месеца почев од правноснажности решења.

Наиме, из списка предмета Дисциплинске комисије број: [REDACTED] утврђено је да је Дисциплинска комисија спровела дисциплински поступак, извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против кога је покренут дисциплински поступак, те оценом доказа утврдила да нису доказани наводи из предлога за вођење дисциплинског поступка да су у радњама судије остварени објективни и субјективни елементи дисциплинских прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама, услед чега је одбила предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства. Као битне разлоге за довету одлуку Дисциплинска комисија је навела да стоји чињеница да је адвокат [REDACTED] изјавио жалбу на првостепену одлуку, којом је у потпуности усвојен тужбени захтев тужиоца, па је судија у априлу само констатовао да је жалба недозвољена, након чега је тужилац лично приступио суду и на записник изјавио да опозива пуномоћје адвокату за заступање дана 29.09.2015. године. Судија против кога се води дисциплински поступак фактички је ускратио могућност подносиоцу жалбе да правни став судије изложи оцени надлежног другостепеног суда, што је изражено у томе што није урадио писани отправак решења којим је одбацио жалбу као недозвољену, нити је пре опозивања пуномоћја, списе доставио другостепеном суду ради провере његовог правног схватања у примени права и оредбе чл.221 Породичног закона. Опозивањем пуномоћја адвокату тужилац [REDACTED] који је очигледно био задовољан првостепеном одлуком суда јер је у целости усвојен постављени тужбени захтев, те изразио став да су радње пуномоћника супротне његовим интересима. С обзиром да поступањем судије није угрожен ниједан интерес тужиоца, као странке у поступку, те да је дошло до размимоилажења судије и адвоката, као стручних лица, у погледу различите оцене одређених правних питања која за тужиоца нису била од суштинског утицаја на остваривање његових права, те да се оваквим поступањем судије, које је последица заузетог правног становишта, поступак није одуговлачио на начин да се право странке угрожава и повређује. Опозивањем пуномоћја од стране тужиоца, свака даља одлука суда је беспредметна и не може бити од интереса за тужиоца као странке у спору. Неосновани су наводи из предлога за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца, да је судија некоректно поступио према учеснику у судском поступку која се огледа у чињеници да је у присуству тужиоца, адвокату ускраћено право за заступање, с обзиром да није поступио по налогу суда и доставио оверено пуномоћје за заступање тужиоца. Ово стога што се ради о заузетом правном схватању у погледу потребе да пуномоћје буде оверено као последица тумачења права, макар и погрешног, не може судију да изложи дисциплинској одговорности јер би се тиме парушили основни принципи судске независности.

Високи савет судства налази да је Дисциплинска комисија погрешно оценила изведене доказе, што је последица погрешне примене материјалног права приликом доношења решења.

Неосновани су наводи Дисциплинске комисије да нису доказани наводи из предлога за вођење дисциплинског поступка Дисциплиног тужиоца да су у радњама судије остварени објективни и субјективни елементи дисциплинских прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 и 9 Закона о судијама, те да је поступање судије било последица заступања свог схватања и примене права, што спада у домен судске независности, која није и не може бити предмет преиспитивања од стране дисциплинских органа. Ово стога што је Високи савет судства увидом у списе Дисциплинске комисије несумњиво утврдио да су доказани наводи из предлога Дисциплиног тужиоца за вођење дисциплинског поступка против судије [REDACTED] с обзиром да из извршеног увида у списе предмета [REDACTED] јасно произилази да судија против кога је покренут дисциплински поступак није по предмету поступао након изјављивања жалбе од стране адвоката [REDACTED] својству пуномоћника тужиоца дана 17.03.2015. године, па све до 29.01.2016. године, када је Дисциплински тужилац сачинио службену белешку о извршеном увиду у наведеном предмету, није предузео ни једну радњу ради оцене недозвољености жалбе, нити је жалбу проследио другостепеном суду на одлуку, те да овако непоступање судије, представља елементе дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка, с обзиром да изјављена жалба на донету одлуку представља сметњу, да иста одлука постане правноснажна и извршна, односно да се правноснажно оконча наведени поступак, како би учесници у наведеном поступку остварили своја права конституисана допетом пресудом у правном саобраћају.

С друге стране напред описано непоступање судије по изјављеној жалби адвоката [REDACTED] изјављене на донету одлуку у својству пуномоћника тужиоца, представља елементе и другог дисциплинског прекршаја очигледног некоректног поступања према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду, с обзиром судија није предузео ниједну радњу ради оцене дозвољености жалбе нити је жалбу проследио надлежном другостепеном суду на одлуку, на који начин је ускраћена двостепеност поступка и права на жалбу коју је адвокат у својству пуномоћника тужиоца уложио, а које право жалбе је законом прописано и Уставом гарантовано, те је напред описаним непоступањем судија очигледно некоректно поступио према адвокату [REDACTED] ометајући га да професионално обавља адвокатску делатност, као пуномоћник тужиоца.

Високи савет судстваценио је наводе Дисциплинске комисије да опозивањем пуномоћја адвокату [REDACTED] од стране тужиоца, свака даља одлука суда је суштински беспредметна и не може бити од интереса за тужиоца као странке у спору и исте наводе је оценио неоснованим. Ово стога што је увидом у списе Дисциплинске комисије утврђено да је судија одлуку у наведеном предмету донео дана 03.02.2015. године, да је на наведену одлуку у својству пуномоћника тужиоца адвокат [REDACTED] изјавио жалбу дана 17.03.2015. године, а да је дана 29.09.2015. године, тужилац [REDACTED] дозвољао пуномоћје адвокату [REDACTED]. Из напред изнетог несумњиво

проишљази да опозивањем пуномоћја адвокату (██████████) престаје обавеза заступања тужиоца од момента опозива пуномоћја дана 29.09.2015. године, те како је адвокат жалбу изјавио на донету одлуку дана 17.03.2015. године, која радња предузета од стране адвоката, није изричито опозвана од стране тужиоца, нити је тужилац лично повукао односно одрекао се од жалбе коју је адвокат поднео, то је остала обавеза судије да по жалби поступи на начин да оцени дозвољеност исте и у одлуци о оцени дозволи правни лек или исту проследи другостепенном суду на одлуку, на који начин би отклонио сметњу за наступање правноснажности пресуде, а што је основни циљ и сврха поступка.

Стога су неосновани наводи Дисциплинске комисије да је напред описано поступање судије било последица заступања свог схватања и примене права, с обзиром да неоправдано одуговлачење поступка на начин како је то напред описано и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима, никако не може представљати заступање свог схватања и примене права од стране судије, већ представља несавесно вршење судијске функције, с обзиром да је судија био свестан да је дужан да поступа у кратким роковима у наведеном предмету, имајући у виду да се ради о спору из породичних односа, који је хитне природе у коме се између осталог одлучивало о интересу малолетног детета, те је руководећи се интересима малолетног детета, поступак требао правноснажно окончати у што краћем року.

Из свих изведених разлога, Високи савет судства је усвојио жалбу Дисциплинског тужиоца Високог савета судства и препречио решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ██████████ 0.05.2016. године, тако што је усвојио предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, против ██████████ огласио одговорним за извршење дисциплинских прекршаја неоправдано одуговлачење поступка и очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90. став 1. алинеја 7. и 9. Закона о судијама, извршен на начин како је то ближе описано у изреци решења и изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 20% за период од 3 (три) месеца, почев од правноснажности решења.

При одмеравању дисциплинске санкције Високи савет судства је нашао да на страни судије нису постојале олакшавајуће околности, већ отежавајуће околности, чињеница да је судија дисциплински кажњаван, те да ће се извршењем дисциплинске санкције умањење плате у износу од 20% за период од 3 (три) месеца почев од правноснажности решења, у свему остварити сврха дисциплинске санкције и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће савесно обавља судијску функцију, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

На основу свега изнетог, Високи савет судова је ово одлуку
решења.

ПРЕДСЕДНИК I
САВЕТА СУД

Драгомир Ми.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се покренути управни спор
подношењем тужбе Управном суду у року од
30 дана од дана пријема решења.

.....
у
.....

.....